

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν Ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ πρωτο-
κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάνην.

Τλῆ ἐνάτη Σταυρὸν Πέτρος εἰκάδ' ἄορ δέ γε
Παῦλος.

Τούτοις, τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα ἢν τις ἐπινοήσειε, παρά τὴν
τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ
πέτραν τῆς πίστεως καλέσαντος, τὸν δέ, σκεῦος ἐκλογῆς ἔσεσθαι προ-
ειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ὑπῆρχε δὲ ὁ μὲν "Ἄγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ πρωτοκλήτου Ἀνδρέου
ἐκ πόλεως ἀσήμου καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδᾶ, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συ-
μεὼν, ἐπὶ Ὑρκανοῦ Αρχιερέως, πεντά συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ¹
τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτὸν δὲ (Ἰωνᾶ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτή-
σαντος, ὁ μὲν Σίμων ἐαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστο-
βούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀν-
δρέας τῇ ἀγνείᾳ ἐαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρόν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ
Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρὲτ ἀφι-
κόμενος, καὶ εὑρὼν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν,
αὐτοὺς ἐκάλεσε καὶ εὐθέως ἡκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπόν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ καὶ Ἀν-
τιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυ-
νίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν
τοῖς θαύμασι Σίμωνα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς
κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξητήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἡν δὲ
τὴν ἰδέαν λευκός, ὅπωρος, ἀναφάλας, οὐλος τὰς περιληφθείσας τρίχας,
ὑποφαίνων τοὺς διφθαλμοὺς αἵματώδεις καὶ οἰνωπούς· τὴν κάραν καὶ τὸ
γένειον πολιός, τὴν δίνα ἔχων μακράν, ἀναπεπτακώς τὰς διφρύς, τὴν
ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ δρθότερον ἥγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· συνε-
τός, ζήλωθείου δέξεως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγ-
γνώμων καὶ εὔμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ο δὲ Ἀγιος Παῦλος, Ἐβραιος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἱρεσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιήλ, καὶ ἀκρως τὸν Μωσέως νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθέσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωσθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσούσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὅψεις, φωνῆς αὐτῷ θείας ἐνεχθείσης ἄνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν, ἀρχαίον μαθητὴν οἰκοῦντα ἐν Δαμασκῷ, ὃς κατηχήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμών τὴν οἰκουμένην ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν Ῥώμῃ καταντήσας, καὶ διδάξας πολλούς, ἐκεῖσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον, τὸν αὐχένα τμηθείς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀποῤῥένσαι φασὶν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ’ ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἡν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλός, χαροποιούς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, κάτω νεύων τὰς ὀφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερής (φαινόμενος νεώτερος, παρ’ ὅ, τι ἐστίν), εὐ μάλα τὸ γένειον κεκαθηκώς εὑκαμπτῇ καὶ εὑπρέπουσαν ὅλῳ τῷ προσώπῳ τὴν δῖνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός), εὔρωστος, τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρός, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἥθεσι, καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος.

Αμφότεροι δὲ οἱ κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος Ἅγιου, καὶ θείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Ἅγιοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἅγιου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἅγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἑκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἅγιαις τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.